

Panium - Numer jeden

Rozdział jedenasty

Jeff Pippenger

2025-02-25

Od pewnego czasu skupiamy naszą uwagę na ukrytej historii Daniela 11:40, a w ostatnich tygodniach Pan skierował nasze rozważania na werset 27:

I serca tych dwóch królów będą skłonne do czynienia zła i będą mówić kłamstwa przy jednym stole; lecz to się nie powiedzie, bo koniec nastąpi dopiero w wyznaczonym czasie. Daniela 11:27.

Początkowo nie byłem pewien szczegółów — kiedy, gdzie i kto siedział przy tamtym stole, kłamiąc sobie nawzajem — ale te kwestie są już w trakcie weryfikacji. W ciągu ostatnich kilku sabatów popełniłem kilka błędów, gdy pracowałem nad tymi fragmentami. Jednak dzięki temu, co uważam za opatrnościowe prowadzenie, sojusze przedstawione w wersetach 13–15, symbolizowane przez Cezareę Filipową, zaczęły się odsłaniać. Choć niektóre elementy wciąż wymagają dopracowania, wierzę, że Pan zdjął swoją rękę z tych wersetów, aby objawić ich znaczenie.

To zrozumienie skryształizowało się natychmiast po ostatnim sabatnim spotkaniu na Zoomie. Tydzień wcześniej uderzyło mnie zawile współgranie historii w wersetach 10–15. Napisałem i wysłałem SMS do kilku osób, zarysowując moje myśli, i poprosiłem, by pozwolono mi podzielić się nimi w piątkowy wieczór. Próbowałem uporządkować kwestie zawarte w tych wersetach, przekonany, że kryje się tam coś głęboko znaczącego. Jest, ale nie to, co początkowo przedstawiłem. Mimo moich potknięć w ciągu ostatniego półtora tygodnia, gdy zmagalem się z tym fragmentem, widzę w tym znaną mi Opatrzność. Pan rozpieczętował szczególną, żywotną prawdę. Gdy ludzki element zostaje w pełni odsłonięty i odłożony na bok, prawda — otwarta przez Lwa z pokolenia Judy — okazuje się jeszcze głębsza, niż zdołałem pojąć.

Wersety od piątego do dziewiątego

Putin, jako król Południa i odpowiednik Ptolemeusza, zwycięży w wojnie na Ukrainie, wypełniając werset 11. Historycznie zwycięstwo Ptolemeusza IV Filopatora w bitwie pod Rafią wypełniło ten werset, zapowiadając bliski sukces Putina. Wersety 5-9 nakreślają historię, która w najdrobniejszych szczegółach zapowiada 1 260-letnie panowanie papieżstwa (538-1798). Szczegóły te były wielokrotnie omawiane w przeszłości, więc tutaj podkreślę jeden proroczy kamień milowy wypełniony w wersetach 5-9 i odzwierciedlony w okresie od 538 do 1798.

Okres ten rozpoczął się traktatem między południowym królestwem Ptolemejskim a północnym królestwem Seleukidów, przypieczętowanym, gdy król południa wydał swoją córkę za żonę za króla północy. Ten związek zapoczątkował siedmioletni okres, który zakończył się, gdy król południa najechał północ, pojmał króla północy i uprowadził go do Egiptu, a pojmany król później

zmarł po upadku z konia.

Złamany traktat

Inwazja wynikała ze złamania traktatu. Gdy rozpoczął się siedmioletni okres, król północy odsunął swoją pierwszą żonę, aby poślubić południową księżniczkę i przypieczętować traktat. Później porzucił południową żonę i ponownie uczynił królową swoją pierwszą żonę. To skłoniło pierwszą królową do skazania na śmierć południowej królowej i jej świty, co rozwścieczyło rodzinę południowej królowej w Egipcie.

Dzięki proroczemu rozeznananiu siedem lat można postrzegać jako dwa okresy po trzy i pół roku, co ilustrują trzy i pół roku przed krzyżem i po krzyżu, które razem stanowiły tydzień, w którym Chrystus potwierdził przymierze. „Trzy i pół” rozpoznaje się także w przekleństwie „siedem razy” wymierzonym wobec północnego królestwa Izraela od 723 r. p.n.e. aż do 1798 r. To „siedem razy” dzieli się na dwa okresy po 1260, z rokiem 538 jako punktem środkowym. Te przykłady dzielenia liczby siedem na dwa okresy po trzy i pół nie są przypadkowe, lecz zamierzone.

W podziale tygodnia, w którym Chrystus potwierdził przymierze, krzyż stanowi centrum i tym samym wskazuje Chrystusa, który przez trzy i pół roku osobiście głosił poselstwo, a następnie Jego uczniów, którzy przez taki sam okres głosili to poselstwo. W siedmiu czasach przeciwko królestwu północnemu 538 dzieli historię na okres, gdy pogaństwo deptało świątynię i zastęp, po którym następuje okres, gdy papież depcze świątynię i zastęp przez taki sam okres. W symbolice proroczej „siedem” jest przedstawione jako trzy i pół, co z kolei jest przedstawione jako czterdzieści dwa miesiące, trzy i pół dnia lub lat, tysiąc dwieście sześćdziesiąt, dwa tysiące pięćset dwadzieścia oraz czas, czasy i połowa czasu. W kontekście wszystkie te liczby są zamienne.

Traktat zawarty między państwem Ptolemeuszy, rządzonym przez potomków Ptolemeusza I (generała Aleksandra Wielkiego), którzy kontrolowali Egipt, a imperium Seleukidów, rządzonym przez potomków Seleukosa I (innego z generałów Aleksandra), którzy kontrolowali znaczną część Bliskiego Wschodu, w tym Syrię, zakończył Drugą wojnę syryjską w 253 r. p.n.e. Wojna rozpoczęła się siedem lat wcześniej, w 260 r. p.n.e. Siedem lat po ratyfikacji traktatu został on złamany, w 246 r. p.n.e. Czternaście lat, podzielonych na dwa siedmioletnie okresy. Pierwsza połowa to wojna, a druga połowa to pokój. Czternaście lat zaczyna się od Drugiej wojny syryjskiej i kończy się Trzecią wojną syryjską. Ten rodzaj symetrii w historii staje się wyraźniejszy, gdy zauważy się, że dzieje te są przedstawione w wersetach od piątego do dziewiątego jedenastego rozdziału. Traktat i jego złamanie stanowią punkt centralny owych wersetów oraz historii, która je wypełniła.

To odpowiada panowaniu papieża w latach 538–1798. Pod koniec tego okresu Napoleon Bonaparte zawarł traktat z Watykanem. Napoleon, powołując się na naruszenie przez Watykan traktatu z Tolentino z 1797 roku, w 1798 roku wysłał generała Berthiera, aby wziął papieża do niewoli. Papież zmarł we Francji w 1799 roku. Ten 1 260-letni okres jest opisany w wersetach 31–39.

Historia wersetów 5–9 odpowiada historii wersetów 31–39, dostarczając dwóch świadków w rozdziale 11 Księgi Daniela. Obie linie dzielą identyczne prorocze drogowskazy, ukazując dynamikę między królem południa a królem północy. Każdy okres symbolizują trzy i pół roku, a kończy się to tym, że król południa zwycięża, pojmuje króla północy i zabiera go do ziemi południowej, gdzie obaj królowie północy umierają. W obu przypadkach, jak stwierdza tekst, król południa powraca z łupem:

I uprowadzi także do Egiptu ich bogów w niewolę, wraz z ich książętami i ich kosztownymi naczyniami ze srebra i złota; a on przetrwa więcej lat niż król północy. Daniela 11:8.

Dla Ptolemeusza był to skarb uprzednio zagrabiony przez króla północy; dla Napoleona były to bogactwa Watykanu, zrabowane i wywiezione do Francji. Te dwa świadectwa wskazują, że śmierć króla północy jest symbolizowana upadkiem z konia. W 17. rozdziale Apokalipsy kobieta dosiadająca bestii reprezentuje Kościół katolicki:

I uniósł mnie w duchu na pustynię; i ujrzałem kobietę siedzącą na szkarłatnej bestii, pełnej bluźnierczych imion, mającej siedem głów i dziesięć rogów. Apokalipsa 17:3.

Bestia, którą dosiada, to Organizacja Narodów Zjednoczonych. Objawienie 17 opisuje jej przywrócenie do władzy po śmiertelnej ranie z 1798 roku. Jako ósme królestwo wznawia swoje panowanie, co symbolizuje dosiadanie bestii:

A kobieta, którą ujrzałeś, jest tym wielkim miastem, które panuje nad królami ziemi. Objawienie 17:18.

Śmiertelna rana z 1798 roku została zapowiedziana w wersetach 5–9, gdy król północy spadł z konia i zmarł. Te dwie linie w rozdziale 11 Księgi Daniela są równoległe do wersetów 41–45. Ustawa niedzielna w USA, wskazana w wersecie 41, rozpoczyna ostateczną jazdę papieża na bestii — okres odzwierciedlony w tych dwóch liniach. Gdy Ellen White zauważyła, że „duża część historii” wypełnionej w rozdziale 11 Księgi Daniela „powtórzy się”, wersety 5–9 oraz 31–39 odpowiadają wersetom 41–45.

Tylko werset czterdziesty

Od wersetu 31 do 45 tylko werset 40 wykracza poza proroczy okres trzech i pół dnia. Stanowi wyjątkowy fragment w ostatniej jednej trzeciej 45 wersetów Księgi Daniela. W wersecie 16 historia pogańskiego Rzymu cesarskiego zostaje przedstawiona przez czterech władców - Pompejusza, Juliusza Cezara, Augusta i Tyberiusza. Zwycięstwo Augusta w bitwie pod Akcjum w 31 r. p.n.e. zapoczątkowało 360-letnie panowanie Rzymu cesarskiego, wypełniając "czas" z wersetu 24:

Wejdzie w pokój nawet do najtłustszych miejsc prowincji; i uczyni to, czego nie uczynili jego ojcowie ani ojcowie jego ojców; rozdzieli między nimi łupy, zdobycze i bogactwa; zaiste, będzie obmyślał swoje zamysły przeciwko twierdzom, i to przez pewien czas. Daniela 11:24.

Po Akcjum Rzym uczynił Egipt prowincją w 30 r. p.n.e. Trzysta sześćdziesiąt lat później, w 330 r., Konstantyn przeniósł stolicę imperium z Rzymu do Konstantynopola. Ten „czas” proroczo

odpowiada 1 260 latom papieskich rządów oraz 7 latom z wersetów 5–9.

Od wersetu 16 pogański Rzym cesarski dominuje aż do wersetu 30, obejmując sojusz Machabeuszy z Rzymem i linię Chrystusa. Jednak wersety 16–30 korespondują z wersetami 31–39 oraz 41–45. Tak więc w ostatnich 30 wersetach Daniela 11 wyłania się spójna linia prorocza — z wyjątkiem wersetu 40, gdzie „czas końca” jest oznaczony w latach 1798 i 1989.

Z drobnymi wyjątkami w wersetach 2 i 3 — gdzie ostatni z ośmiu prezydentów przejmuje kontrolę nad dziesięcioma królami Organizacji Narodów Zjednoczonych — pierwsze dwa wersety pokrywają się z wersetem 40, reprezentując prawo niedzielne oraz przejście od szóstego do siódmego i ósmego królestwa. Wersety 3 i 4 odpowiadają wersetowi 45 oraz fragmentowi Daniela 12:1, ukazując powstanie i upadek królestwa greckiego, równoległe do ustanowienia i upadku papieżstwa w wersetach 41 aż po Daniela 12:1. Zarówno kobieta, jak i bestia, na której jedzie, kończą, nie znajdując żadnej pomocy, wyznaczając początek i koniec rozdziału 11 Księgi Daniela poza historią wersetu 40. Aleksander Wielki symbolizuje Organizację Narodów Zjednoczonych, dopuszczając się nierządu z nierządnicą Tyru (czyli królem północy od wersetu 41 dalej), która jest zarazem bestią i smokiem.

Wersety dziewiąty i dziesiąty

Wersety 5–9 kończą się w 1798 roku, w czasie końca, natomiast werset 10 wyznacza rok 1989. Tym samym przedział między wersetami 9 a 10 — od 1798 do 1989 — przedstawia ujawnioną część wersetu 40, zapoczątkowując ukrytą historię tego wersetu. Dla jasności: niemal każdy werset w Daniela 11 odzwierciedla panowanie papieżstwa w latach 538–1798. Werset 40 obejmuje okres od 1798 do prawa niedzielnego w USA. Wersety 6–9 typizują erę papieską, podczas gdy werset 10 zapowiada upadek ZSRR w 1989 roku. Dlatego wersety 11–15 obejmują okres od 1989 do prawa niedzielnego, jak przedstawiono to w wersetach 16, 31 i 41.

Werset 40 dzieli się na dwie części. Pierwsza, od 1798 do 1989 roku, zaczyna się i kończy „czasem końca”. Druga połowa zaczyna się w 1989 roku, tam, gdzie kończy się pierwsza. Wersety 1 i 2 wskazują sekwencję prezydentów rozpoczynającą się w 1989 roku, co odpowiada drugiej części wersetu 40. Werset 11 wyznacza początek wojny na Ukrainie w 2014 roku, natomiast werset 12 podkreśla konsekwencje, jakie zwycięski król południa sprowadza na siebie. Werset 13 zbliża się do wypełnienia, ale warto zauważyć, że werset 11 mieści się w drugiej części wersetu 40 — po 1989 roku, lecz przed ustawą niedzielną (werset 41).

Wersety 13–15 wskazują na bitwę pod Panium w 200 r. p.n.e. To w tym roku, w związku z tą bitwą, pogański Rzym zaczął wywierać wpływ na sprawy ludzkie. Wydarzenie to, mające miejsce na długo przed wejściem Pompejusza do Jerozolimy, o którym mowa w wersecie 16, stanowi historyczny dowód identyfikujący werset 41 jako prawo niedzielne w USA.

Każda linia prorocza i jej historyczne wypełnienie w rozdziale 11 Księgi Daniela mieści się albo w historii wersu 40 (od 1798 do ustawy niedzielnej), albo w przedziale od wersu 41 do Daniela 12:1. Z 45 wersetów, wersety 1, 2, 7–15 oraz 40 — łącznie dwanaście — odnoszą się do osi czasowej wersu 40, gdy są układane według zasady „linia na linii”. Werset 40 dzieli się na dwie części w

roku 1989. Wersety 1, 2 oraz 10–15 odpowiadają jego drugiej połowie. Wersety 1 i 2 śledzą kolejnych prezydentów w historii bestii z ziemi, podczas gdy wersety 10–15 przedstawiają trzy wojny zastępcze aranżowane przez króla północy (władzę papieską) od 1989 do ustawy niedzielnej. Trzy wojny zastępcze rozpoczynają się od Stanów Zjednoczonych, zidentyfikowanych w wersecie 40 jako „rydwany, okręty i jeźdźcy”.

Będziemy kontynuować w następnym artykule.